

[Socialministeren.]

ikke tage Ansvaret paa mig for ved at invitere til Forhandlinger at stille Kravet om, at den 25—26-aarige Arbejdsmand, der sidder med Kone og 2—3—4 Børn og ikke kan bestille mere end den 19—20-aarige, skal kunne skydes til Side, fordi den 19—20-aarige skal have Adgang til at arbejde billigere end Manden paa 25—26 Aar.

Her er Forhold, som Samfundet efter min Opfattelse ikke kan gribe ind i, og derfor var det fuldt berettiget og sagligt forsvarligt, at jeg under Forhandlingerne i Udvalget nægtede at optage saadanne Forhandlinger.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen talte om det høje Lønniveau. Jeg tror, det vilde føre alt for langt at komme ind paa dette Problem. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at det høje Lønniveau i særlig Grad har virket uheldigt herhjemme. Der kan være forskellige Opfattelser heraf, og jeg har nu en anden Opfattelse af det end det ærede Medlem.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at efter den Formulering, Loven nu faar, har jeg den Opfattelse, at ogsaa de lollandske Digearbejder maa kunne falde ind under Loven, for saa vidt man dernede har den Arbejdskraft, der falder ind under Lovens Bestemmelser — det er det, der maa være afgørende for, om denne Lov kan komme til at træde i Virksomhed.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil jeg i Anledning af Det konservative Folkepartis Ændringsforslag om at sætte Beløbet ned til 8 Mill. Kr. sige, at der er ingen, der i højere Grad end jeg ønsker at kunne nøjes med at anvende 8 Mill. Kr. Hvis jeg kan faa alle de langvarigt arbejdsløse og unge arbejdsløse, som Loven skal omfatte, sat i Arbejde i det Aar, i hvilket den skal gælde, saa opnaar jeg det, der er Lovens Forudsætninger, og hvis det kan gøres for 8 Mill. Kr. i Stedet for at skulle koste 30 Mill. Kr., vil alle i dette Ting være enige med mig i, at det vil være langt at foretrække, idet det selvfølgelig er at foretrække at give saa lidt ud som muligt. Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at Opgaven for Ministeriet er at sørge for virkelig for Alvor at faa denne Lov udnyttet, og det gør vi ved at vedtage Lovforslaget med de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, og som gør det billigere for Kommunerne at være med til at sætte den Slags Arbejder i Gang end at have Folk gaaende arbejdsløse.

Udligningslovgivningen, som vist for øvrigt endnu ikke er færdig her fra Rigs-

dagen — hvis jeg ikke husker fejl, ligger den i det andet høje Ting —, har medført, at der maatte foretages visse Ændringer i dette Lovforslag, for at det kan blive en Følge for Kommunerne at skaffe Beskæftigelse til de ledige i Stedet for at have dem gaaende paa Understøttelse. Dette Formaal vil blive opnaaet, og derfor tror jeg, at Kommunernes Ledelse vil være tilstrækkelig egoistiske, kommunalt set, til at sætte Arbejder i Gang, saaledes at vi vil kunne faa et godt Resultat af Loven.

Under Forhandlingerne i Udvalget blev der af et æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, peget paa de nye Cykleveje, som efter det ærede Medlems og maaske mange Cyklisters Mening bør gennemføres, saadan at det bliver Veje, der særlig forbeholdes Cyklisterne. Jeg svarede i Udvalget, at efter min Opfattelse bør dette Problem først drøftes i den nedsatte Trafikkommission, for at man kan faa undersøgt, om det i det hele taget er noget, der bør gennemføres. Saa længe Trafikkommissionen ikke har udtalt sig derom, mener jeg ikke, det vil være rimeligt, at vi i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag begynder paa at løse en saadan Opgave.

Der er under Forhandlingerne i Udvalget fra Industriraadet og Dansk Arbejdsgiverforening modtaget en Skrivelse, hvori man gaar imod den foreliggende Lovgivning. Man hævder, at det offentlige maa være varsomt med i gode Tider at beslægtede Beskæftigelsesreserverne. Det er jeg i og for sig ikke uenig med de to Institutioner i; men jeg er uenig med dem i, at vi i Øjeblikket befinder os i gode Tider. Det er rigtigt, at der er skabt en meget væsentlig Forøgelse af Beskæftigelsen, en Forøgelse, der indeholder helt andre Tal end dem, et æret Medlem har fremsat heroppefra. Men det er lige saa rigtigt, at den vældige Pristigning, der paa mange Omraader har fundet Sted for Raastoffer, som vi skal købe fra Udlandet, paa Forhaand gør det usandsynligt, at det skulde være muligt i de kommende Maaneder at faa nedbragt Vinterens meget store Arbejdsløshed i tilstrækkelig Grad.

Dette ved de to Institutioner lige saa godt, som jeg ved det, og derfor burde man efter min Opfattelse have afholdt sig fra at rette Henvendelser til Rigsdagen i Anledning af det Lovforslag, der her foreligger. Thi i alt Fald de langvarigt arbejdsløse og de helt unge arbejdsløse har ikke nogen Gavn af den Opgang, der har været i Beskæftigelsen, og det er dem, vi gennem de her foreslaaede Foranstaltninger ønsker at hjælpe. Og hvad det almindelige Beskæf-